

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Mendacium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

342
qui multis simulationum involucris tegeretur, essetque occulte multiplicisque naturae, per piem
Sepiam notabant.

MENDACIUM. CAP. LXIII.

Huc spēlāt quid Matto apud Athenaeum de Sepia. Qua cum sit pīcū, so- la album novit & atrum.

Alii mendacium ex hoc figmento intelligi volunt: propterea, quod ut Grammaticus Tryphon ait, τοις ἐχαρτούσι μέγεσι μελαχρηται, in extremis quippe partibus nigrescit, & obsernatur. Callidi enim impostores, mendaciorumque confuctores, solent semper aliqua præficere, quæ vera, clara & aperta videantur, quibus inspectandis dum oculi sunt intentiores, astute non mendaciū nubem offendunt. Quoniam vero atramentum id, quo lese occulti effuso, in cuncta est, ea de causa Melanuros appellatur. Atque hoc Pythagoram intellectissime volunt cum praesentiam preclare Cicero ad Q. Fratrem: *Multis enim simulationum involucris tegitur, & quasi velis quibusdam obtenditur uniuscuiusque natura, frons, oculi, vultus per se mentiuntur, oratio versissime.*

IMPROBITAS. CAP. LXIV.

Hor. i. Ser. Nigrī seu atrī hierō, glypticum.

Quod tamen symbolum Plutarchus libro *De libris educandi*, ita interpretatur, ut subsonderet commercium cum improbis non habendum, eos scilicet, qui à virtute ad turpitudinem recipiant fugiendos. Nam & apud Romanos, nigrum vel atrum pro moribus infamibus & permisissis accipitur. Hinc illud divulgatum: *Hic niger est, hunc tu Romane caveto.* Porro dies atque sunt infasti inauspicati, lugubres, & infelices appellantur: quamvis nostri vulgo dies atros intelligimus, qui jejuniū destinati sunt, quibus quidem & corpus macerandum, & à carnium deliciis precipue abstinendum.

LITERA. CAP. LXV.

Contra. λευκός γάρ οὐλαγεῖν αἴτιον διεμένον agere. Plut. in Pericle.

Agyptii sane cum literas significare vellent, juncum, cibrum, & Sepiam ponebunt, de quibus si gillatim disputare alterius loci est: nam eorum omnium, quæ literas & disciplinas indicant, certum conscripsimus commentarium. Quod vero ad Sepiam attinet, quæ pro Theca atramentaria ponit solita sit, ac perinde literas scripturamq; ipsam significet, non apud Agyptios tantum habita, verum & apud nos, ut Persianum illud ostendit:

*Tum quaritur, crassas calamo quod pendeat humor,
Nigra quod infusa vanescat Sepia lympha.*

Atramentum sane Græci σηπτόνιον appellant, Tholus vero est Aristoteli, qui Σεπία inest, Hesichius agere. Plut. in Pericle.

Sunt qui amorem conjugalem in viro firmum, in feminâ lubricum, significare si velint. Sepiem stridente confossam, pro istiusmodi rei hieroglyphico faciant: propterea quod in eo genere, si femina percussa fuerit, accurrit mas opem allaturus, feminaque quacumque potest ope auxiliari contendit: quod si mas iactus fuerit, femina sui tantum sollicita, quamprimum fuga fibi salutem querit.

TEMPESTAS. CAP. LXVII.

Applin. l. 9. cap. 29.

Sunt & tempestatis argumentum Sepia: nam piæta, ita ut in aqua sumnum exiliant, magnis pro impedio caveant: haec una præcipue cum sit ea carnis nuditate mollitieque: neq; testa, neq; pecten, neque squamis munita, sed unum tantum tegumentum osleum in dorso sortita, tempestate incisum, commodum illud videntur evitare. Quare Polypus etiam pari propemodum mollitie præditus, ad terram properat, seque petris alligat, ventorum jamjam adventantium portentum.

DE PURPURA. CAP. LXVIII.

L. regitudo. ne digitali.

In humc gregem veniet & Purpura, suis & ipsa significationibus insignis, de animali quidem, non de colore, qui loco alio tractandus est, præsens erit examinatio.

MALE-